

M R A K Y

Ukážka

PRÍBEH
NIE JE URČENÝ
PRE OSOBY
MLADŠIE
AKO 18
ROKOV!

LEV

MEDZI

SPISOVATEĽMI

MRAKY

Ukážka

Autor L. m. s

Ilustrácia Pixabay

MRAKY

„Na tomto prípade pracovali traja detektívi. Skúsení detektívi. No keď zistili pravdu, že je jazdec skutočný vzdali sa prípadu skôr, než v Ospalej Diere zapadlo slnko. Dvadsaťdva mŕtvych ľudí za jeden mesiac. Ak si myslíme, že niekto tento prípad vyrieši.“

„Ja som o niekom počul, o niekom, kto by ho mohol vyriešiť. Tento muž by náš prípad vyriešil do západu slnka a ani by za to nechcel dostať zaplatené.“

„Nemožné kto to je?“

„Hovorím o mužovi, ktorý sa nebojí mŕtvych. Práve naopak mŕtvi sa boja jeho. Jeho meno je.“

niekde v Číne

„Van Helsing. Volá sa Gabriel Van Helsing. To on prezradil vašim poddaným kto ste. Dobíjajú sa do paláca, chcú vás zabiť.“

„Nájdem si ho a zabijem ho!“

„Dobre ale teraz sa musíte niekam ukryť.“

Na streche vysokánskej veži paláca sedel muž beloch. Tvár mu zakrýval tieň veľkej kapucni. Sedel a akýmsi zvláštnym moderným predmetom načúval čo sa deje pod ňou.

„Odlietam,“ odvetil Ci Liang.

Muž v kapucni sa postavil a pripravoval sa na zoskok. Ci Liang sa pomaly nadýchol. Rozbehol sa k oknu. A vyskočil z veže. Telo človeka sa zmenilo

na telo draka. Muž so zahalenou hlavou dopadol rýchlim skokom na draka a pichol mu katanou do chrbtice. Čierny drak od bolesti zareval, metal sa vo vzduchu a snažil sa dostať hlavou na chrbát.

„Kto si!?“ pýtal sa Ci Liang.

„Hádaj!“ odvetil muž v kapucni.

„Prekliaty Van Helsing!!!“

Drak letel vyššie a vyššie, naberal rýchlosť.

„Sme veľmi vysoko, nemôžeš ma zabiť! Sám by si potom mohol zomrieť!“

„S tým rátam,“ odvetil Van Helsing a asi v päťtisíc metrovej výške nad zemou presekol drakovi krk. Čierny drak sa zastavil vo vzduchu a začal veľmi rýchlo padať. Helsing sa zachytil hlavy. Tá sa v jeho rukách premenila na ľudskú. V tej chvíli rozpažil ruky aby spomalil klesanie. Nebude riskovať, stlačí páčku na svojom padáku skôr. Páčku zatiahol no na počudovanie sa nič nestalo. Padák sa nevytiahol. Skúsil to znova. Potom ešte raz. Nič! Do konca pádu mu zostávalo asi štyridsať sekúnd. Na to že by z neho chvíľou mohlo zostať len niečo v podobe zemiakovej placky bol pokojný. Veľmi pokojný. Pod rýchlo padajúcim mužom nebola žiadna voda, žiadne more, jazero či rieka. Úplne kludne vybral zo svojho vrecka malý ďalekohľad. Bonus! V malej dedinke pod ním videl niekoľko studní. Do pádu zostávalo asi pätnásť sekúnd. Rozhodol sa, že spaží ruky a skúsi zaletieť smerom k najširšej. Vo svojej pravej ruke stále držal hlavu Ci Lianga. Možno bude mať šťastie a studňa bude hlboká a plná. Približoval sa k studni. Do pádu zostávalo päť sekúnd. Prekoprcol sa v kĺbku nohami smerom dole a trefa! Trafil sa rovno do sedemnásť metrov hlbokkej studne. Jeho nohy sa zaborili do pol metra hlbokého piesku šesť metrov pod hladinou vody. Hlavu Čierneho draka držal stále vo svojej ruke. Teraz však bude musieť vymyslieť ako sa dostane zo studne.

niekde v Karibiku

Bol takmer obed. Na lodi Anna Maria bolo počuť krik a plač práve nalodených zajatcov. Okolo Anny Marie plávala tlupa žralokov, vyčkávajúcich na obed. Zajatcom už neostávalo veľa času asi tak dvadsať minút do konca života. Ľudožrútski zombíci námorníci kapitána Teacha si varili čaj z vyrezaných uší, nosov a očí zajatých mužov. Každému jednému z nich chýbali. Teda, skoro každému. Okrem jedného s ktorým Čierna Brada uzavrel dohodu. A ktorý vlastne ani nepatril k posádke prepadnutej

obchodnej lode, ale bol tam z iného dôvodu. Ranených slepcov potom pomaly hádzali medzi húf dvojmetrových vodných predátorov. Telá farbili vodu na červeno. Bolo asi o dve minúty dvanásť keď Edward Teach vkročil na hornú palubu.

„Ešte stále sa neukázal pane, nie je tu nikto ani žiadna loď,“ oznámil jeden z námorníkov Teachovi. Čierna Brada predstúpil pred Frenkýho, aktuálne jediného žijúceho muža z nedávno prepadnutej obchodnej lode priviazaného o hlavný s'ťažň. Teach vybral pištoľ za opaskom namieril ju na Frenkýho a prehovoril:

„Mal si byť návnada aby som toho zmrda mohol zabiť! To je všetko na čom sme sa dohodli.“

„Neviem kde je! Vie o tom že tu má byť. Uvidíte že tu do dvanástej bude aj s vaším výkupným.“

„Hovoril si že Helsing príde do dvanástej! Ak sa do piatich sekúnd neobjaví svoju čiastku nedostaneš. No guľku medzi oči áno.“

Teach začal odpočítavať:

„Päť, štyri, tri.“

Z lodného koša sa v tej chvíli ozval výkrik:

„Kapitán, letí sem nejaký muž na rogale. Vyzerá to že k nám letí zo severného útesu.“

Keď bolo rogalo už tesne nad hlavným s'ťažňom lode Helsing sa ho zrazu pustil tak, že rogalo letelo ďalej. A ako padal smerom na žrd' s'ťažňa, ktorá držala hornú plachtu zachytil sa rukami žrde, pustil sa znova dolu na ďalšie rahno potom na ďalšie a ďalšie až kým nezoskočil pred Čiernofúza.

„Kol'ká česť spoznať vás pán Helsing, veľa som o vás počul hlavne pekné veci napríklad že ste zabili môjho nepriateľa grófa Draculu.“

„Potešenie je na mojej strane,“ odvetil Van Helsing.

„Ale neveril by som všetkému čo sa v Európe povráva.“

„Pane skontroloval som ho, nemá pri sebe žiadne výkupné, žiadny súdok pušného prachu ani pištoľ len tie dva meče na chrbte,“ zašepkal Teachovi do ucha jeden z námorníkov.

„Ďakujem. Kde je moje zlato?“ zvedavo sa Teach zahľadel na Helsinga.

„Zlato nemám, ale vymením vám za vašu hlavu Frenkýho, čo na to poviete?“

„Len jednu vetu! Zabijeme vás oboch!“

„Neviem či vás to zaujíma, ale mali by ste vedieť že Frenký sa nevolá Frenký, ale Frankenštajn. A aj to, že nebol návnada na mňa, ale na vás.“

Skôr než namierili na Vana Helsinga pirátski zabijaci svoje pušky a pištoľe, vytiahol z púzdier na chrbte dva meče a neuveriteľnou rýchlosťou

odsekol Teachovi hlavu a napichol ju na meč vo svojej ľavej ruke. Robot Frankenštajn roztrhol svojími oceľovými rukami lano, o ktoré bol priviazaný, otvoril mreže pod hlavným sťažňom a hodil sa do podpalubia. Helsing odrazil svojimi mečmi dva útoky a ako utekal na predok lode chytil do seba osem guliek, päť do nepriestrelnej vesty a tri do nôh. Veľmi rýchlo sa rozbehol hore po prednom sťažni lode. Nikto z námorníkov nechápal prečo Helsing uteká smerom do vody, rovno medzi žraloky, ani to prečo sa Frankenštajn snažil dostať do podpalubia. Lenže oni to vlastne už ani nestihli pochopiť. Bomba Frankenštajn sa rozletel na sto metrov. A vo chvíli keď bol Helsing už úplne na prednej časti lode a skočil zo špicu predného sťažňa do vzduchu loď vybuchla. V tej chvíli keď bol Helsing vo vzduchu tlak výbuchu ešte Helsinga odhodil do päť metrovej diaľky. Helsing dopadol medzi masu žralokov. A aj keď bol celý natretý masťou ktorá žralokov mala odpudzovať, jeho krv urobila svoje a jeden z nich sa mu zahrizol do chodidla.

Dracula vysedával v sále svojho hradu, pozoroval blkotajúci oheň vo veľkom krbe a čakal kedy mu jeden z jeho sluhov príde oznámiť príchod dlho očakávaného host'a.

„Pane je tu,“ ozval sa hlas bledého, veľmi vysokého a silného muža za grófovým chrbtom.

„Nechajte nás,“ odvetil Dracula.

Do sály vošiel Van Helsing.

„Keby tak vedeli že ich nakopala žena,“ zašomral si po pod nos gróf.

„Máš niečo proti ženám?“ opýtal sa Gabriel.

„Od kedy ťa poznám radšej nič,“ odvetil Dracula. Van Helsing si z hlavy pomaly odlepil masku. Pod Gabrielovou tvárou drsného chlapa sa zrazu objavila tvár veľmi pôvabnej na prvý pohľad nežne pôsobiacej ženy. Hovorí sa že tvár človeka je okúzľujúca podľa toho koľko utrpenia a nebezpečných príhod ten človek zažil. Sarah mala naozaj pôsobivú a neobyčajne prít'azlivú tvár. No jej hlboké jantárové oči prezrádzali niečo omnoho desivejšie. Boli v nich ukryté temné spomienky ktoré hovorili, že má na svojich rukách naozaj hodne, hodne veľa krvi. Dracula sa za seba ani neobzrel, stále sa díval do vysokých plameňov v krbe.

„Priniesla si mi to čo som chcel?“ Sarah položila na drevený stôl malé zakrvavené vrece. „Nech sa páči hlavy tvojich nepriateľov.“

„Ale jedna hlava chýba,“ odvetil Dracula bez toho aby si obzrel vrece.

„Áno tú dostaneš keď dodržíš to čo si slúbil a prestaneš v Transilvánii operovať.“ Gróf obrátil pohľad k Sarah.

„Nikto ťa cestou sem nesledoval?“

„Viem dávať pozor milosť. Neprezradil si že je Van Helsing žena. Ja zase neprezradím, že si ešte na žive.“

Írsko súčasnosť

Sarah sa prebudila vo veľkej izbe, v ktorej kedysi jeden duševne chorý lord znásilňoval a zabíjal nevinné ženy a deti. Nakoniec tu aj on ukončil svoj život. Doteraz tu jeho duša balamutí mozgy všetkých návštevníkov tohto kaštieľa. Každý, kto v tomto dome zostal dlhšie než tri dni, skončil na tom buď psychicky veľmi zle, alebo spáchal samovraždu. Sarah tu žije už viac než dva mesiace. Ako žena, ktorá sa vydáva za mužov si pod tromi mužskými menami kúpila už viac než dvadsať takýchto domov. Už je to devädesiat rokov čo pracuje na prípadoch s mŕtvymi. Kvôli liekom, ktoré užíva je stále rovnako mladá a krásna. Keď nerieši prípady trávi svoj voľný čas vo svojich strašidelných opustených budovách, kde vytvára vynálezy tej najmodernejšej technológie. No nie je perfektná len vo vede, ale aj v medicíne, vyzná sa v chémii či fyzike a je tiež dobrá v poznaní ľudského tela, pitvala viac než štyristo mŕtvol. Sarah sa posadila na posteľ, chvíľu dumala nad svojou minulosťou. Postavila sa a podišla k zrkadlu. Pri pohľade na svoje okúzľujúce hnedé oči, sa za ňou v zrkadle objavila postava pána tohto domu mŕtveho lorda. Iný človek by asi pustil do gatí, lenže táto žena si len ľahko zívla a mávla rukou. Obraz mŕtveho sa zo zrkadla po chvíli stratil.